IV. évfolyam, 14. szám 1948 áp

Narancsligetek Délmagyarországon

— Szóval narancsligetek lesznek Magyarországon.
— Igen, Sir, s ez nem tetszik önnek?
— Dehogynem. Majd én megtáviratozom a lapomnak, hogy maguk narancsuralmat készítenek elő.

Áldott jó asszony

— Dezső, ha nem tudnád, megszűnt a gázkorlátozás.

JOGI TANULMÁNY

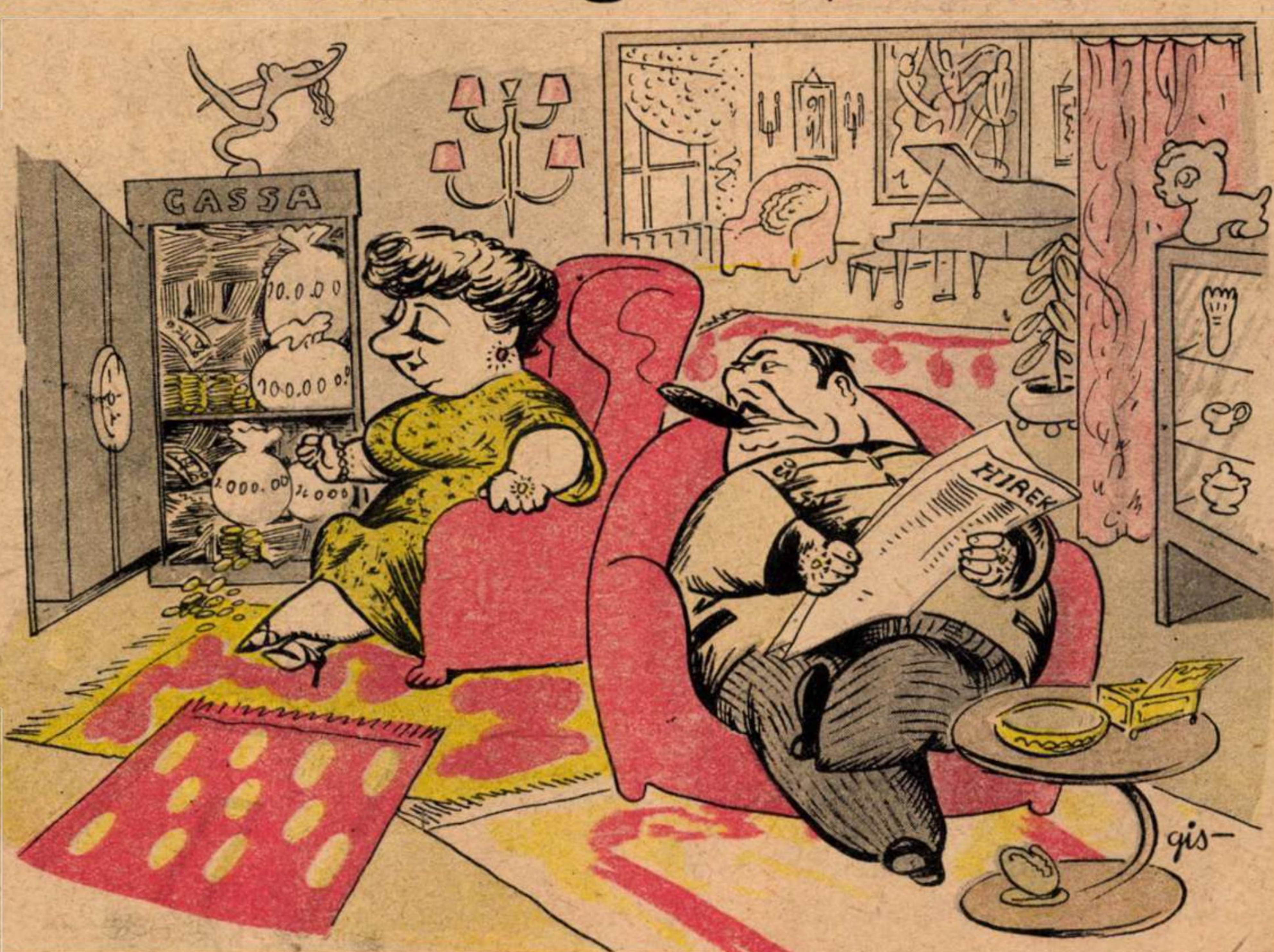
Az uzsorabírósági tárgyalás után egy felháborodott hallgató odamegy a vádlott védőjéhez:

— Mondja, ügyvéd úr, van olyan piszkos ügy a világon, aminek a védelmét maga nem vállalná?

Az ügyvéd egy pillanatig fürkészően nézi az ismeretlent, azután határozottan válaszol:

— Halljuk csak azt az ügyet barátom, aztán majd nyilatkozom.

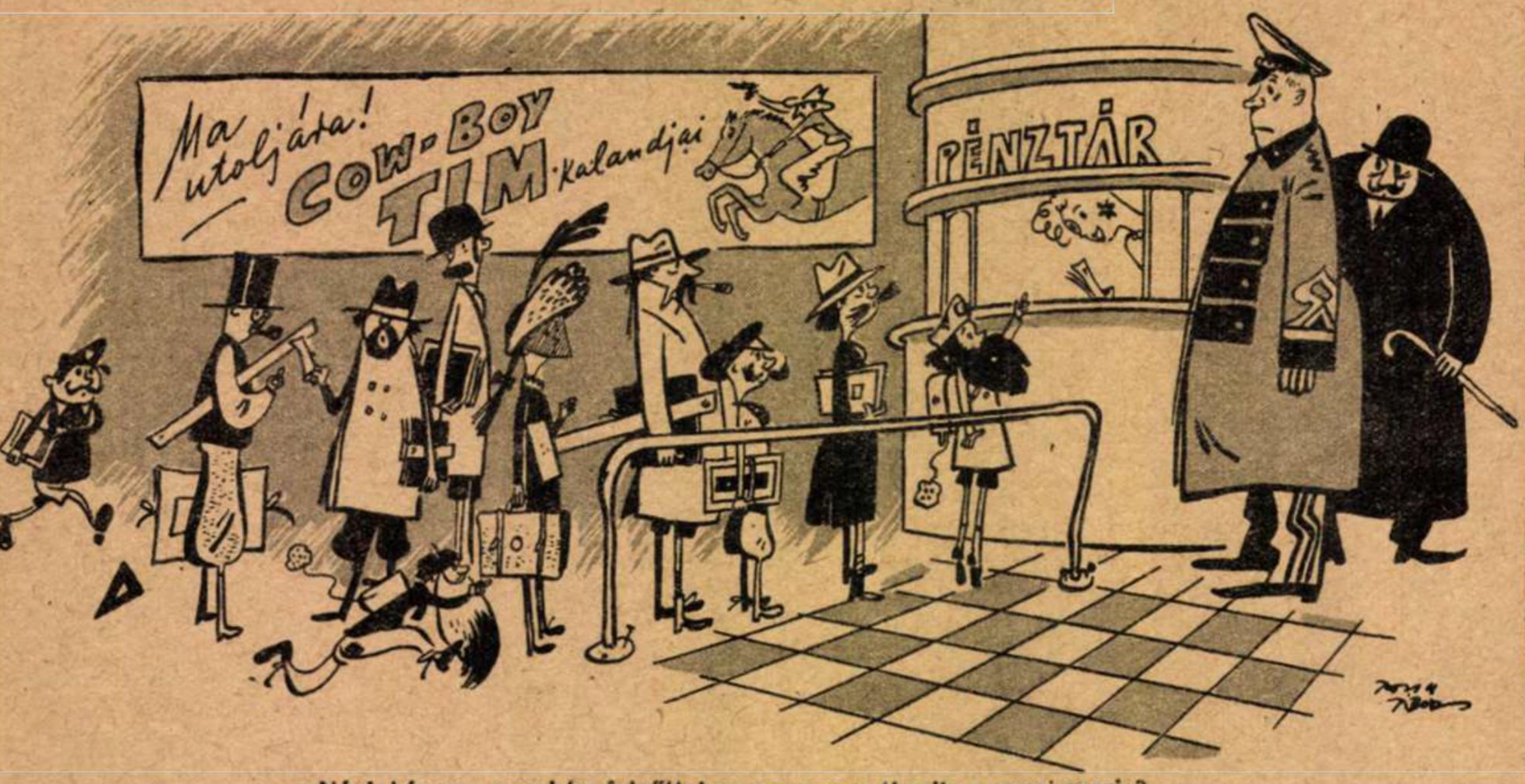
Vannak még demokraták

— Lujzikám, mennyi pénzünk van idehaza?
— 126.452 forint.
— Országos takarékossági akció van, fiam, az 52 forintot tedd a bankba, hadd lássák, hogy milyen jó demokraták vagyunk.

70 fillér

HUNCUT KISFIU

— Néni kérem, ugyebár felnőttekre nem vonatkozik a mozi-razzia?

Diszkrét gentleman

A kártyaklubban az egyik vesztes játékos bizalmasan félrevonja új ismerősét:

— Uram, egy diszkrét kérésem volna magához, föltéve, hogy tud titkot tartani.

— Hogyne tudnék, parancsoljon.

— Adjon kölcsön holnapig száz forintot.

— Kérem. Mintha nem is hallottam volna!

Tankok és szentképek az olasz választások szolgálatában

— Ez egy szent?

— Igen.

— De ez meg fog bukni novemberben.

— Na és? Az is szent.

Vigasztalás

— Tessék mosolyogni!

— Nem lehet, elvette az állam a gyáramat.

— Tessék arra gondolni, hogy a konkurrensétől is elvették.

Szvicsek és dr. Szvicsek

Estére már olyan rettenetesen viszketett a fülem kivülről, hogy végülis beleegyeztem: hívjanak orvost. A feleségem szerencsére otthon találta dr. Szvicsek belgyógyászt, aki haladék nélkül kiszállt lakhelyemre.

Az orvos, amint a szobába lépett a pulzusomra tette a kezét.

A pulzus sok mindent elárul — mondotta sokatmondóan. — Nem szokott ön álmos lenni?

— De igen. Főleg estefelé...

Dr. Szvicsek arca lekomorult.

— Akkor a dolog, sajnos, nem olyan egyszerű... Icterus hepacelluiosisra gyanakszom, ha ugyan nem lupusetagnussal állunk szemben..

— Mit jelentenek ezek a kifejezések, doktor úr, kérem?

Dr. Szvicsek válasz nélkül kifordította a szememet.

— Influenza periculosa horribile — suttogta magában hangosan — lungenentzzündung bilaterális!... Fáj a hasa, ha így ütöm az öklömmel?

— Júj!...

— Úristen!... Ulcus luodeni plus hepatitis infectiosa...

Éreztem, hogy tetőtőltalpig elsápadok.

— Doktor úr — vacogtam — mik ezek a dolgok?

Dr. Szvicsek megsimogatta beteg testemet.

— Majd csinálunk valamit. A legjobb lesz, ha rögtön kórházba viszem, röntgen elektrokardiográf, Wassermann, vérsejtnévsorolvasás, próbareggeli, rövidhullám, vesetükrözés és gyógysonka... Pár hónapi mozdulatlan fekvés és megúszhatja a lepratábort!...

Elbúcsúztunk és én hálásan néztem utána, mert éreztem, hogy jó kezekben vagyok...

*

— Képzeld — mesélte a feleségem, miközben a kórházi holmijaimat csomagolta — elhívattam Szvicseket, a villanyszerelőt, hogy csinálja meg az állólámpát. Hát erre elkezd itt engem ijesztgetni, hogy a lámpában elspannolta magát a kukdorni, megvetemedett a groszmuterkapszula, meg mifene, mindenféle értelmetlen idegen szavakat őszehadar és a végén még el is akarja vinni a lámpát a műhelybe, hogy ő majd „generáljavítja"...

— Kirúgtad?

— Ki.

— Jól tetted. Ne nézzék hülyének az embert!...

Kishont Ferenc

A plakátragasztó dilemmája

Színház vagy kertészet?

ÁPRILISI SZÉL 1948

Példázat

arról, hogyan jöttek rá a Szociáldemokrata Pártban arra, hogy kik Bánék?

Pistike megkérdezi az édesanyját:

— Anyuka, van a ribizlinek lába?

— Nincs fiam — feleli az édesanyja.

— Ajaj, akkor katicabogarat ettem.

Ellenállhatatlan szerelem

— De Pista, hát ennyire szeret?

GÁDOR BÉLA:

Helyszíni közvetítés egy belvárosi espressóból

Délelőtt tíz óra. Kinn ragyogó napsütés, benn hangulatvilágítás. Chesterfield és francia parfőm. A sarokban és a vendégek fejében diszkrét félhomály. Halk sustorgás folyik.

— Kisasszony, kérek még egy duplát...

— Igenis, méltóságos asszony...

— Ne mondja ilyen hangosan, fiam. Mondja halkabban és azt, hogy kegyelmes asszony...

— És képzeld, drágám, már írtak is a Svájcból...

— Huszonhét métert vettem, de cuki. Szegény Döme, hogy fogja ezt megkeresni...

— Livia, könyörgöm, hallgasson meg. Ötezerért át lehet venni a tételt és 25 százalék a magáé. Livia...

— Aladár, te egy szimpla alak vagy. Kisasszony, kérek egy duplát...

— És, kérlek, Rikiék is kinn vannak a Svájcban és Tiviék is kinn vannak a Svájcban, mindenki kinn van a Svájcban...

— Mindent be lehet vinni. Van most egy új fegyőr, a Rapocsa, az a bajuszos...

— Tegnap bemondta, becsületszavamra. Negyvenezer csendőr állig fegyverben. Atomszuronyuk van...

— Alfonz már nem jár be, kérlek... Egyszer hetenként megy csak be sikkasztani...

— Olga, maga nem érti meg az én lelkemet, Olga... Csak mégegyszer jöjjön fel, nekem gátlásaim vannak... Olga...

— És kérlek a Svájcban béke van. Saját szemükkel látták, hogy egy rendőr pofonvágott egy munkást. A Svájc mégiscsak a Svájc...

— Mindent államosítani fognak, kérlek, a tyúkszemvágókat is. Szerencsére tegnap kivágattam az öszszes tyúkszemeimet...

— Nyolc állam, barátom, sőt tíz... És Németország se kutya. Augusztus elsejére készen lesznek és akkor zutty...

— Budán van, tündéri hely. Szidhatsz prolit, kommunistát, zsidót, amit akarsz...

— Aladár, ha te félsz a G. R.-től, én szakítok veled. Fizesd ki a cechhemet és menj...

— Bélistázták, mert Szálasival ebédelt. Hát kivel ebédelt volna, ha egyszer ő volt a miniszterelnök, talán a főrabbival??

— Csak menj nyugodtan a Rapocsához. Súgd a fülébe, hogy „kitartás" és adj neki egy huszast...

— De ha egyszer gátlásaim vannak, Olga... Nem hallott még maga a Minderwertigkeitsgefühlkomplexről, Olga? Imádom, Olga. Kap egy százast, Olga...

Délelőtt tíz óra. Kinn rikkancs kiabál: „Negyedmilliárdos építkezés..." Benn a sustorgás folyik.

Tárgyilagos

— Hová, Szvicsek úr?

— Megyek a Frimmbe.

— Megőrült?

— Meg.

Költők a mennyben

— Nézd, Angyalka, milyen érdekes! Petőfinek attilája van, Attilának pedig Petőfije.

Példázat

arról, hogy egyes „hazafiak" hogyan szeretik a magyar demokráciát.

Kacsirek Ödönt megkérdezi a barátja:

— Miért vagy úgy elkeseredve?

— Mert nem tudok síremléket állíttatni a feleségemnek — feleli könnyes szemmel Kacsirek.

— Megőrültél? Hisz a feleséged él!

Kacsirek megtörli a szemét:

— Hiszen éppen ez a baj...

GYOSZ-jelentés

Tőkés Benő családja, rokonsága és kiterjedt amerikai és angol barátai nevében fájdalommal megtört szívvel jelenti, hogy kedvenc fiuk,

GYOSZIKA

nagyiparkodó életének virágjában beadta a kulcsot az iparügyi minisztériumba, illetve magához szólította őt Karczag államtitkár Úr. Amíg élt, visszaélt, most, hogy meghalt, nem él vissza többé.

Siratják nagyszámú barátai, tisztelői és a nyavalya.

Az örök Világosság és a Szabadság fényeskedjék neki.

AMERIKÁBAN

— Kedves gengszter úr, úgy látom, jól érti a mesterségét. Nem szerződne le a legközelebbi reprezentatív filmünk főszereplőjének?

Kacsirek a Szaharában

— Nézd, ott jön Kacsirek! Tegyünk úgy, mintha nem vettük volna észre.

BÚZAVIRÁG

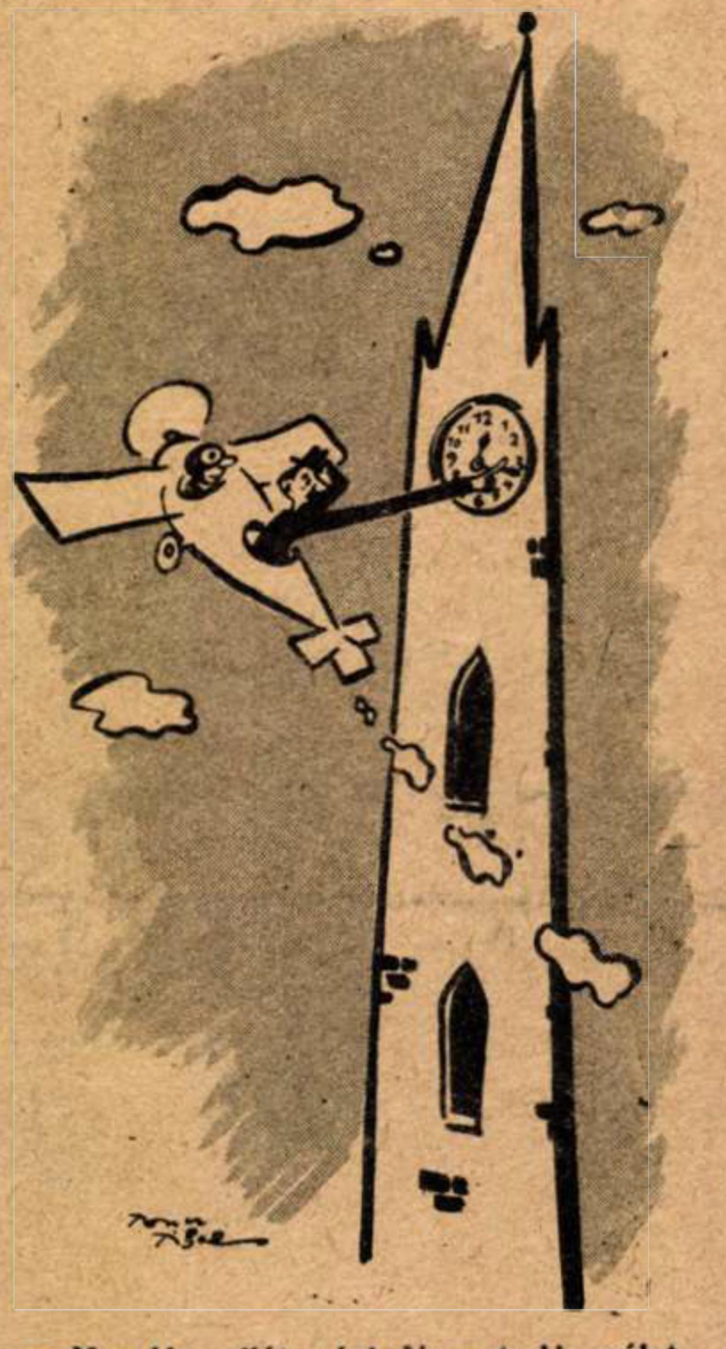
Vidékies külsejű, szerény viselkedésű férfiú tévedt be a tenyészállatvásár hetében az egyik mulatóba. A pincérek azonnal doktor úrnak szólították, egy nő pedig rögtön az asztalához telepedett. A vendégnek szemmelláthatólag jól esett a cím is, a nő részéről megnyilvánuló érdeklődés is, a mohón várt nagy rendelések azonban csak nem akartak bekövetkezni. Nyugodtan iszogatta feketéjét és illedelmes bókokat mondott a hölgynek, aki végül is megkérdezte:

— Mondja, doktor úr, ihatom egy konyakot?

A vérmes reményekkel körütvett férfiú szerényen felelt:

— Sajnos, nem adhatok tanácsot, nagysád. Én ugyanis csak állatorvos vagyok.

Április 4

— Mondja, pilóta úr! Nem tudja véletlenül: előre kell tolni vagy visszafelé?

Dal a Katihoz

Nyugati demokratáék
Háta kicsit fázik,
Truman elnök nyilvánosan
Francóval cicázik.
Érzékenyebb idegekben
Ettől egy kis choc van:
Jaj, a Franco benne van a...
Hallod Kati? a nyugati
Demokrati blokkban.

S még csak nem is belepottyant,
Hanem belevitték,
Mert (helyesen) maguk közé
Beillőnek hitték.
Nyugati is, fasiszta is,
Szövetségre ok van:
Jaj, a Franco benne van a...
Hallod Kati? a nyugati
Demokrati blokkban.

Jöjjön még a Mussolini,
Jöjjön még a Hitler,
Akiket az ördög csupán
Tévedésből vitt el.
Mindenki jó, kinek lelkén
Dolláron vett rokk van:
Ihaj-tyuhaj, benn a Franco...
Hallod Kati? a nyugati
Demokrati blokkban.

GÁBOR ANDOR

Most, hogy sok szó esik a takarékosságról, bevallom, hogy van nekem egy kis spórolt pénzem a bankban. Persze nem sok, de mégiscsak takarékbetét azért. Nem akarok dicsekedni, de ha teszem azt 3000 forintra van hirtelen szükségem, nem jövök zavarba: kiveszem a bankból a pénzemet és kérek hozzá 2500-at kölcsön.

Attól tartok azonban, hogy abbahagyom a spórolást. Hogy miért, arra válaszképpen elmondom: hogyan kell pénzt betenni a bankba.

*

Atadom a könyvecskét egy ifjúnak, aki a bankban a pult mögött áll és közlöm, hogy 100 forintot be akarok tenni, hadd erősödjék a demokrácia. Erre nem az történik, hogy elveszi a pénzt és nyugtázza a könyvben, hanem ez történik:

elveszi a könyvet, ír egy cédulát és a kettőt együtt odaadja egy éltesebb hölgynek. A hölgy átnézi a cédulát, aláírja s a könyvvel együtt továbbítja egy szemüveges úrnak, aki elővesz egy kartotékot, ráír valamit s a kartotékot a könyvvel és a cédulával együtt visszaadja a hölgynek, aki aláírja a kartotékot s az egészet továbbítja egy kopasz úrnak, aki elővesz egy nagy könyvet, lapozgat

Kérem a panaszkönyvet!

benne s végül beleír valamit. Ekkor a nagy könyvet elviszi egy csokornyakkendős úrhoz, aki ellenőrzi, hogy a könyvbe ugyanaz van-e beleírva, mint a kartotékra. Az azonosságot aláírásával igazolja s ír egy kisérőjegyzéket, amit odaad a kopasz úrnak. Most az én kiskönyvem, a kartoték, a cédula, kisérőjegyzék és a nagy könyv mind máshol van.

Namármsot a cédula odamegy a kartotékhoz s ketten együtt továbbmennek a nagykönyvhöz. A kísérőjegyzék viszont az én betétkönyvvemmel párosul és eltünik egy üvegajtó mögött. Onnan kisvártatva kijön az én könyvem s ő is odakerül a nagy könyvhöz. Most még egy utolsó egyeztetés, mégegyszer mindenki aláír mindent s végre beírják az én könyvembe is, hogy 100 forintot beteszek. Most már csak azt kell megvárni, hogy könyvecském a pénztároshoz érjen s neki legyen ideje elvenni az én 100 forintomat.

Hát ezért félek én attól hogy abbahagyom a spórolást. Mert pénzem még csak volna hozzá, de időm nincs. Ha mégis tovább spórolok, csak egy feltétellel teszem: kikötöm, hogy a takarékbetétem ne attól fogva kamatozzék, hogy kijövök a bankból a könyvvel, hanem attól fogva, hogy bemegyek a bankba a pénzzel.

TABI LÁSZLÓ

Példázat

arról, hogy hogyan viselkednek a tőkések az adóhivatalban.

Krapancsák bemegy egy ruhakereskedésbe.

— Hogy ez a zakó? — kérdi.

— Háromszázhúsz forint.

— A huszat engedjék el.

— Nem lehet, mert az a hasznunk.

— Nem bánom, akkor engedjék el a háromszázat.

Divatdráma a pesti korzón

Mentők: Mi baj van?

Férj: Szegény feleségem összeesett, nem birta tovább cipelni az új, negyven méter anyagból készült divatkreációt.

Meghívó

F. hó 18-án az Appennini félsziget összes helyiségeiben nagy, tombolással és géppuskázással egybekötött választást tartunk a legismertebb olasz fasiszták személyes felléptével.

A választóközönség szórakoztatásáról a legmodernebb tankok és géppuskák százai gondoskodnak.

Hideg-meleg büffé, mustárgáz, könnygázbombák családi árban.

A legfrissebb amerikai tánczenét dinamikus hangszórók és golyószórók közvetitik.

Amerikai árverés! Olaszországot kisorsolják a legtöbbet igérő Marshall és Bevin között!

Szépségkirálynőválasztás De Gasperi, stb. részvételével!

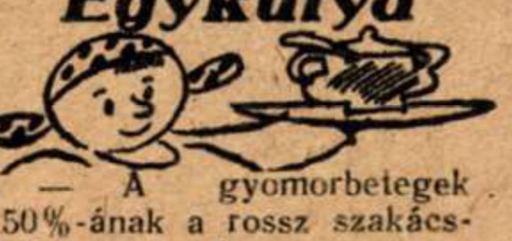
A választást kedvezőtlen idő esetén, golyózáporban is megtartjuk!

Az olasz Hamlet

— Nenni vagy nem Nenni?

Egykutya

— A gyomorbetegek 50%-ának a rossz szakácsnők az okozói.

— És a másik 50%-nak?

— A jó szakácsnők.

Kedves vendég

— Meghivlak, öregem, hozzánk ma ebédre.

— Jó, jó, de nem lesz meglepve a feleséged?

— Dehogy lesz, egész reggel ezen vitatkoztunk!

A gyüjtőfogház kórházában

— Es mi a panasza, kegyelmes uram?
— Azt a drága jó főorvosunkat, Ferenc Sándor urat, nemcsak a pártból zárták ki, de még innen is eltávolították.

Hangtalan Heti Híradó

Révai Józsi bácsi bejelentette, hogy igazi háború nem lesz, de az idegháborúhoz a mi államosított vegyiparunk szívesen szállít Amerikának kellő mennyiségű idegcsillapítót.

Harminckét képviselőt visszahívott a szocdem párt. Ez a visszahívott bácsi megnyugtatta választóit, hogy változatlanul képviselője lesz a maradék nagytőke érdekeinek.–

Az I. G. Farbenindustriet az Amerikaiak visszaadták a náciknak. A festékgyártás megindult. Németország barnára való átfestéséhez már csak egy új mázoló hiányzik.–

Amerika az utolsó pillanatban nagyon megkérte Francót, hogy úgy maradjon benne a Nyugati Demokráciák Blokkjában, mintha kilépett volna belőle.–

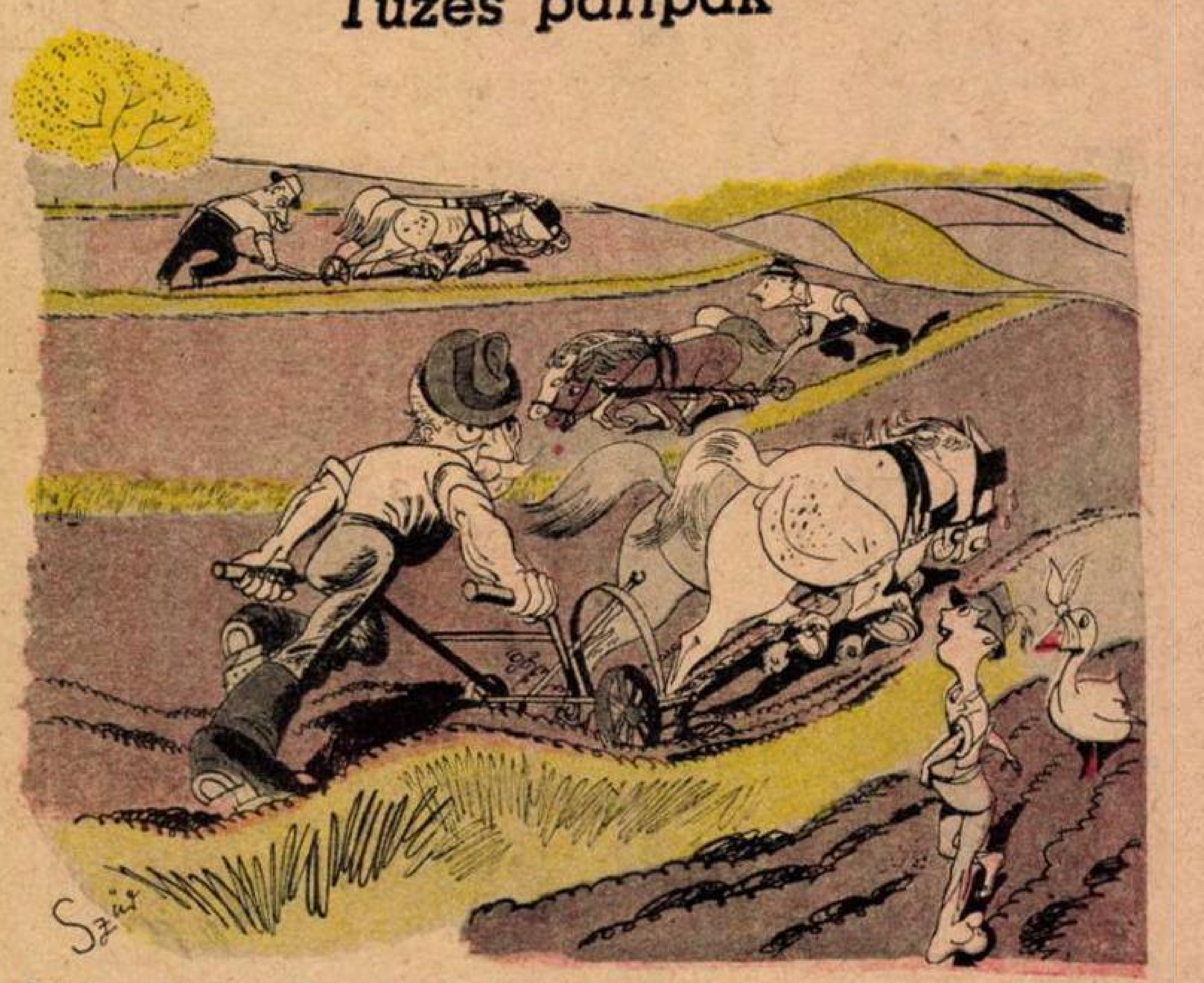
— Mondd, Vera, férjhez tudnál te menni egy sikkasztóhoz?
— Mennyit sikkasztott?

Az államosítás után

— Csak egy percre engedjen még be, munkás úr.
— De minek, uraim?
— Elfelejtettük ellopni az alaptőkét.

Tüzes paripák

Ludas Matyi: István bácsi, nem gondolja, hogy túl gyorsan húzzák az ekét a lovai?

István bácsi: Mit csináljak velük, Matyikám, ha egyszer a Ferkó fiam a fülük hallatára olvasta ki az ujságból, hogy tavaszi munkaverseny van! Én most a szomszéddal versenyezek, a lovaim meg egymással.

GORKIJ EMLÉKÉRE
Születésének nyolcvanadik évfordulóján

— Tetszik látni, mester, mi orosz írók most Sztálin-díjakat kapunk. Maguk is kaptak valamit a cárizmus alatt?
— Hogyne, fiam. Tüdővészt.

Francó belépője

Bevin (Francóhoz): Excellenciád lesz szíves a guillotint és az akasztófát egyelőre a ruhatárban elhelyezni.

Nem tehetek róla!

(Vidovics fegyőrének drámai vallomása)

Munkatársunk megszerezte, s alább közli azt a vallomást, amelyet a megszökött Vidovics fegyőre az ügyészségen tett.

— Vidovics szökéséért engem felelősség nem terhel. Amikor utasítást kaptam arra, hogy nevezettet kisérjem le a kaposvári törvényszékre, azt mondtam magamnak: no Gyula, most aztán

nyitva legyen a szemed!

Nyugodtan állíthatom, hogy egész úton nyitott szemmel ültem a vonaton. Határányi utazás után megérkeztünk Kaposvárra, Vidovics akkor még megvolt. Az állomásról elindultunk a törvényszékre. Én Vidovics előtt mentem

vagy 10—15 méterrel,

mert nem vagyok valami jó futó s azt akartam, hogyha futni kezd, legyen valami fórom. Igy aztán nem is gondolhatott szökésre. A bíróságról azután visszamentünk a szállodába és határozottan állíthatom, hogy a szemem nyitva tartottam.

— Vidovics ekkor azt javasolta, hogy menjünk el Balatonlellére. Minthogy magamnál tartom a szolgálati szabályzatot, megnéztem,

tiltja-e a szabályzat,

hogy én Vidovicsot Lellére kisérjem. A szabályzatban erre tilalmat nem találtam, ezért elkísértem őt Lellére, de útközben le nem vettem róla a szememet. Ugyis érkeztünk meg, hogy rajta volt a szemem.

— Lellén elmentünk egy panzióba, mert rabot Lellén panzióba kísérni

nem tiltja

a szabályzat. Itt néhány férfival találkoztunk, akik megkértek arra, hogy beszélhessenek Vidoviccsal. Azt mondták, szeretnék felhívni a figyelmét arra, hogy a szökés kockázatos dolog. Én azt helyesnek találtam s megengedtem, hogy beszéljenek vele. A megbeszélésen nem voltam jelen — nem hívtak meg — de az ajtó előtt álltam. Amikor az urak elmentek, lekísértem Vidovicsot az étterembe, hogy megvacsoráljunk. Szorosan melléje ültem s egész idő alatt rajta tartottam a szememet.

— Mint az eddigiekből is kitünik, Pestről való elindulásunk óta

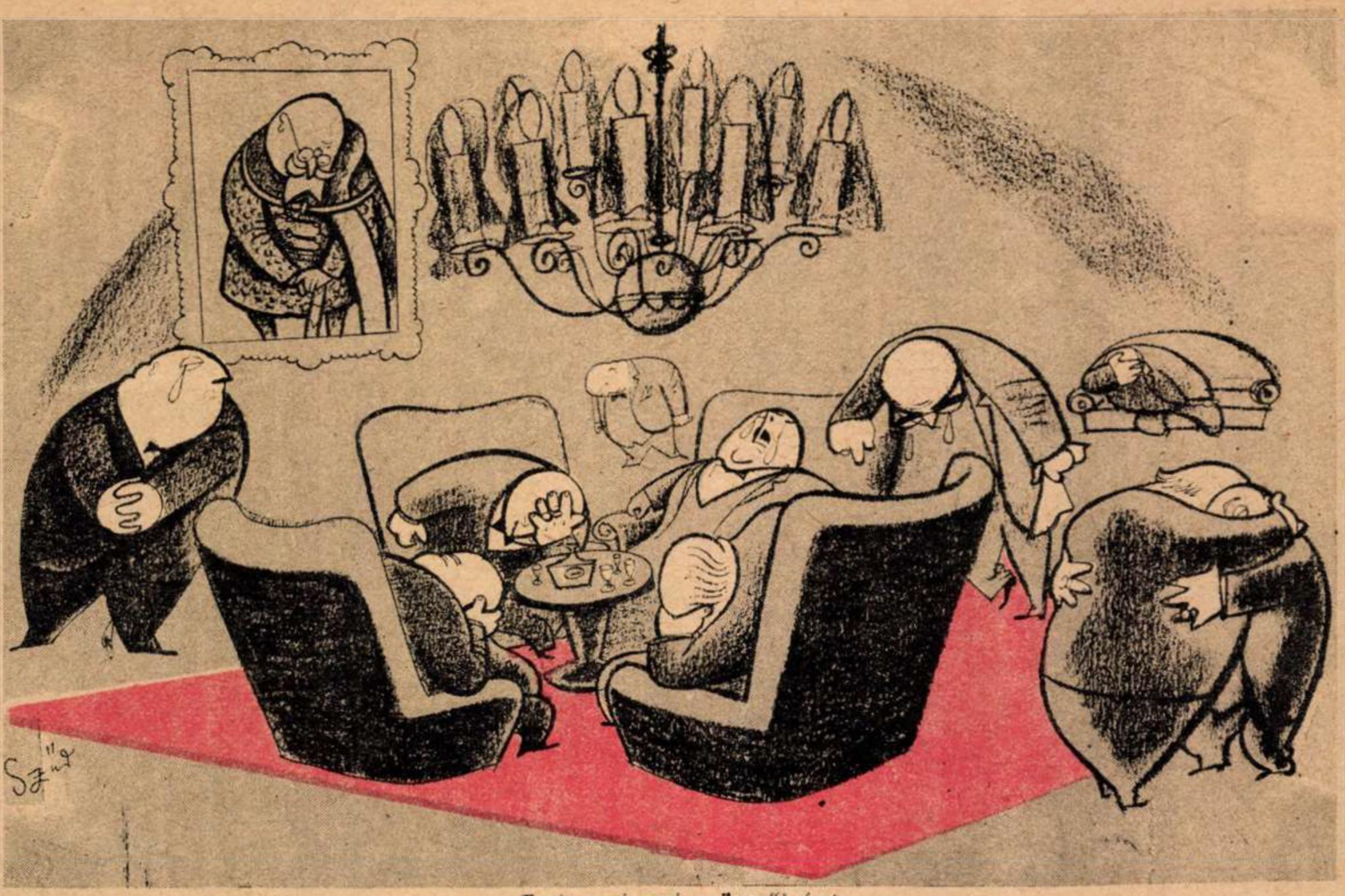
nem tágítottam

Vidovics mellől. Vacsora után azonban arra gondoltam, hogy neki is jóleshetnék egy kis egyedüllét, mert a rab is ember s ezért egy negyedórácskára magára hagytam.

— Fatális véletlen, hogy Vidovics éppen az alatt a negyedóra alatt szökött meg.

Pukkadjon meg.

A GYOSZ-ban az államosítás után

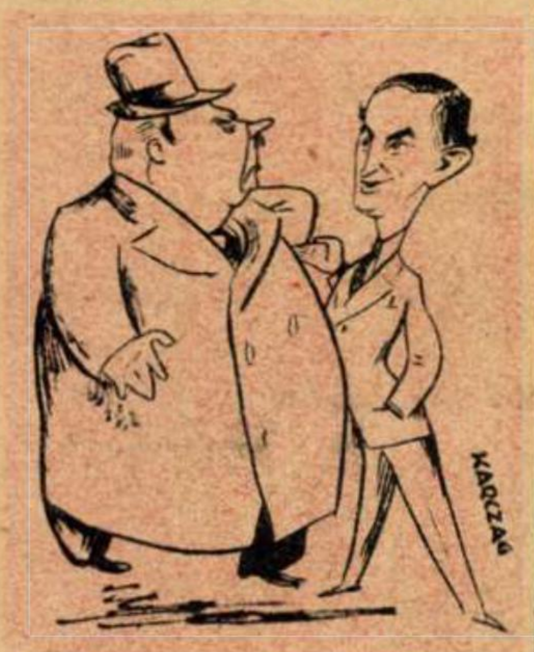
Testamentumot szörnyüt írni
És sírni, sírni, sírni, sírni.

A szegedi Csillagbörtönben

— Kedves fegyőr úr, adja ide a kulcsot. Kivételesen belülről szeretném a cellámat bezárni.

Mindig lehet csinálni valamit

Karczag Imre, az új iparügyi államtitkár, aki az iparvállalatok államosítását intézi, nemcsak Magyarország egyik legelső iparügyi szakértője, hanem amellett kitünő humorú ember is.

A minap megjelent a hivatalában az egyik államosított iparvállalat volt tulajdonosa.

— A kirendelt vállalatvezető egy fillért se akar kifizetni nekem — panaszkodott.

— Igy intézkedi a rendelet — magyarázta meg az államtitkár udvariasan.

— A rendelet nem ismer kivételt? — kérdezte csökönyösen az „iparmágnás".

— Nem kérem. Mire kell a pénz?

— Az életnívóm fenntartására.

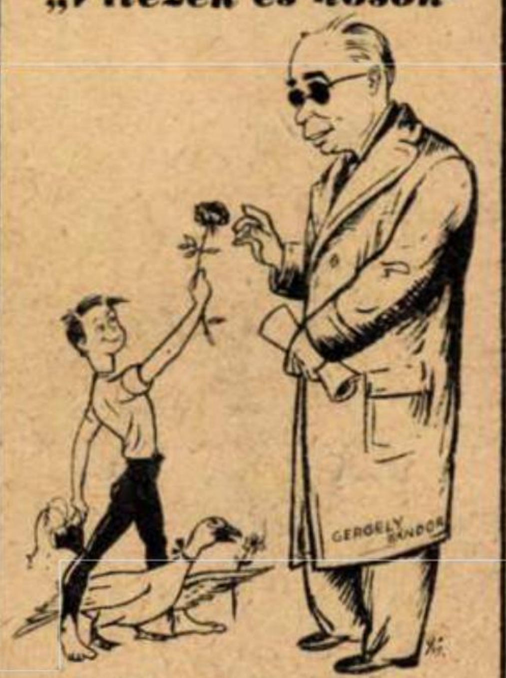
— Vagy úgy! — mondta az államtitkár. — Az más. Akkor lehet valamit csinálni.

— Mit? — kérdezte felcsillanó szemmel a volt iparmágnás.

— Tessék az életnívóját leszállítani...

Gergely Sándor:

„Vitézek és hősök"

L. M.: Kedves Gergely elvtárs, hogy van az, hogy Ön a rossz szeme dacára olyan szép dolgokat lát a multban?

G. S.: Ez onnan van, Matyikám, hogy jó szemmel nézem a jövőt.

Tarka híradó

A száz munkásnál többbet foglalkoztató üzemek államosításával kapcsolatban elterjedt rémhírek között előkelő helyet foglal el az alábbi igaz történet.

A jólmenő körúti trafikban megkérdi a tulajdonosnő az egyik vásárlójától:

— Tessék mondani, az én trafikomat is államosítják?

— Már mért államosítanák? — kérdi az illető.

— Hát csak azért. mert több mint 100 Munkás van benne...

Balogh István ötvenegyedik születésnapja alkalmából a Magyar Nemzet azt írja, hogy a „páter ész és humor dolgában verhetetlen."

Reméլhetőleg az ilusztris lap a jövőben hasznosítja ezt a megállapítást. A páter fogja írni a szemlécskéket és Kunszery hízásnak indul.

A koratavaszi napsütés jótékonyan éreztette hatását húsvét hétfőjén. A korzón két férfi beszélget:

— Nézd, — mondja az egyik erősen kifestett belvárosi dámára mutatva — hogy megfogta a nap.

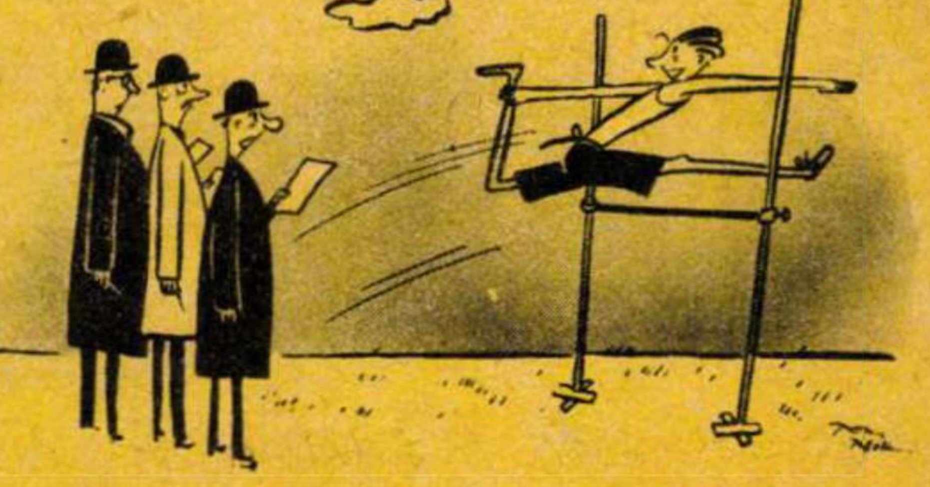
— Jó vicc — mondja a másik — pont a nap ne fogná meg...

A munka hőse

Tarházi Kázmér v. b. t. t. szerencsekovácsmester, aki óránként tíz-tizenkét pálfordulatot végez és naponta harminc rémhírt termel és juttat el közvetlenül a fogyasztókhoz. A demokratikus kormányzat hálája jeléül rövidesen állami lakást és ellátást juttat neki Vácott.

A bajnokjelölt önbizalma

— Ojjé, az olimpiászig akkorát ugrom, mint a gyártulajdonos az államosítás hírére!

Gyűjtőszekrények a közhivatalakban

— Es maga bedobja ide a gyüjtőládába a kérvényét?
— Miért ne? Éppúgy elintézik, mintha nappal adtam volna be.
— És ez magát nem aggasztja?

Április 4

Április 3-án, főnököm, Bricseszffy főtanácsos, legnagyobb meglepetésemre megkérdezte:

— Mondd csak, öcsém, értesz te valamit az órákhoz?

— Hogyne — feleltem. Tavaly nekem is volt.

Idegesen szétnézett, aztán egészen közelhajolt hozzám és lehalkította a hangját:

— Mondd csak öcsém, de egészen köztünk maradjon, mi a háttere ennek az izének?

— Hogyhogy háttere? — kérdeztem hülyén.

— Hogyhogy háttere — kacagott fel Bricseszffy. — Jól adod, öcsém, jó pofa vagy te, hiába, úgy teszel, mintha nem tudnál semmit!

— Hát az azért túlzás, hogy nem tudok semmit — mondtam óvatosan. — Egyetmást azért én is hallottam, az ember nem hülye, ugyebár, se nem süket, dehát ne szólj szám, nem fáj fejem...

— Eszed van neked, édes öcsém, hiába, mindig mondtam én, hogy ez a Gugyerák-gyerek jó matéria, de most egymás közt vagyunk, amice, nincs mitől félni, szóval ki a farbával, büdös! Biztos többet tudsz nálam Én csak az ultimátumot tudom.

— Az nem sok — mondtam ajkbiggyesztve — Azt már a verebek is csiripelik.

— Nem sok, nem sok, dehát én nem elsőkézből szerzem be az információimat, mint te, öcsém. Szóval én csak annyit tudok, jött az ultimátum, április negyedikén délelőtt tíz óráig kell választ adni, vagy abbahagyják az egész államosítást, vagy...

— Értem, főtanácsos úr.

— Na látod, öcsém. Most evvel az óraizével egy óra haladékot akarnak nyerni. Ezért kell nekünk egy órával visszaigazitani az órát.

— Izé, várjunk csak, főtanácsos úr, nem vissza, hanem előre.

— Ne bolondozz, öcsém! Ez fix?

— Fix.

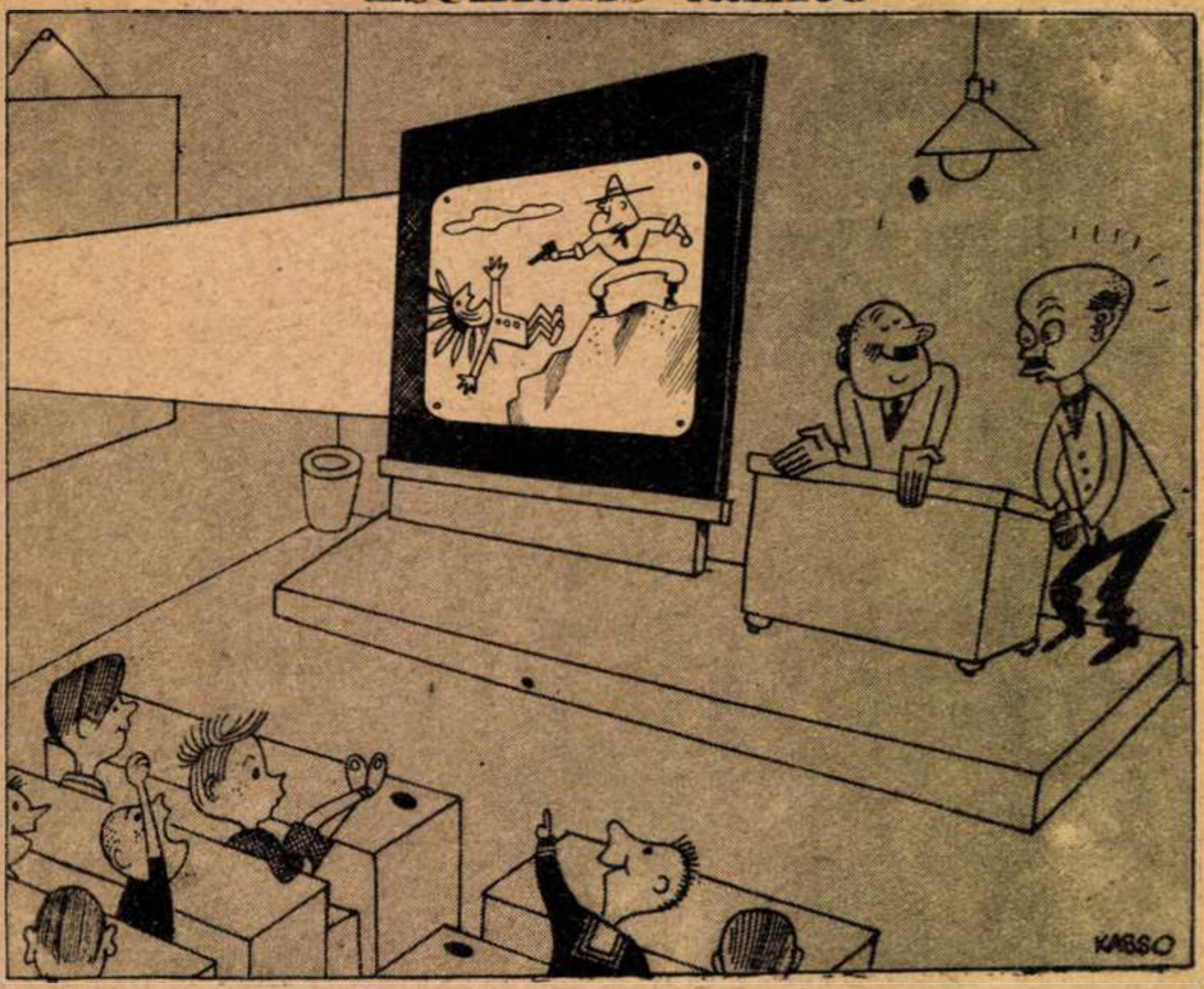
— Dehiszen akkor nincs értelme az egésznek.

— Akkor csakugyan nincs.

— No látod, öcsém, hát nem marhák az emberek? Ilyeneket találnak ki! Hát ne egye meg a fene, aki ezt az egész nyári időszámítást kitalálta?

(gergely deák)

Zseniális tanító

— Látja tanfelügyelő úr, nálam nincs egyetlenegy lógós diák sem!

Kétmillió láda cigaretta Olaszországnak

— Ennek nem adok, mert ez úgyis a kormányra szavaz.

— Ennek nem adok, mert ez úgysem szavaz a kormányra.

— Ennek adom, mert ez eladja a feketepiacon.

Feketelistára kerültek a fasiszta dalok

— Idefigyelj Lajos, akár tilos, akár nem, húzd el nekem azt, hogy én vagyok a Horthy Miklós legszebb katonája!

A szórakozott festőművész

Családi örömök

— Hozom az én kis keresztfiamat.

— Milyen keresztfia ez magának?

— Ez az én kis horogkeresztfiam.

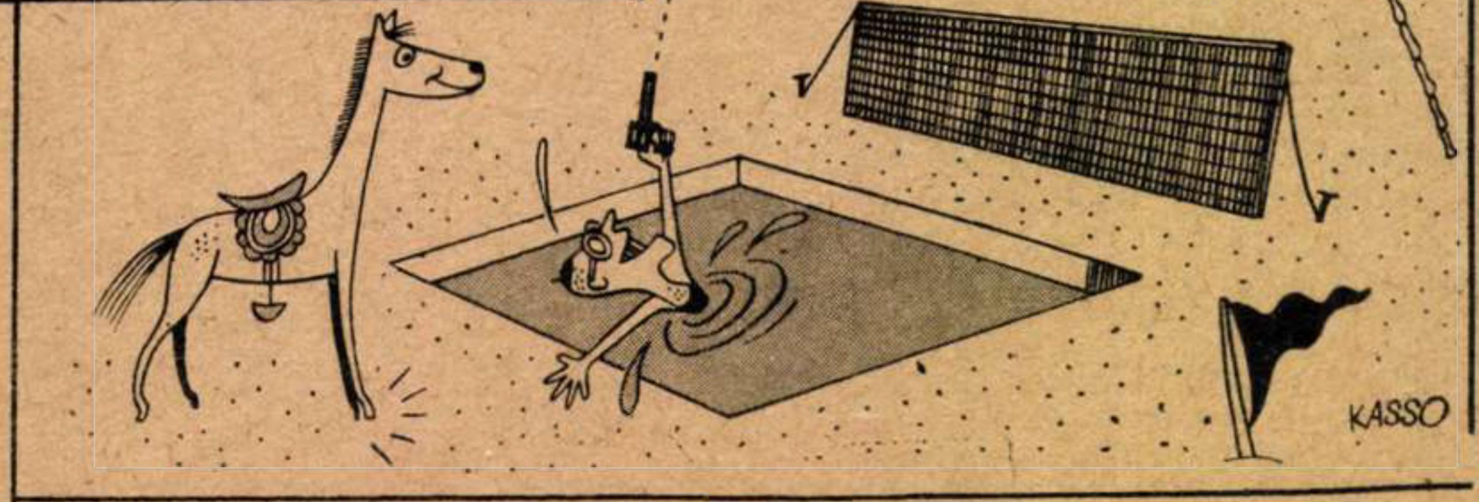
Az eszpresszós kisasszony szerelme

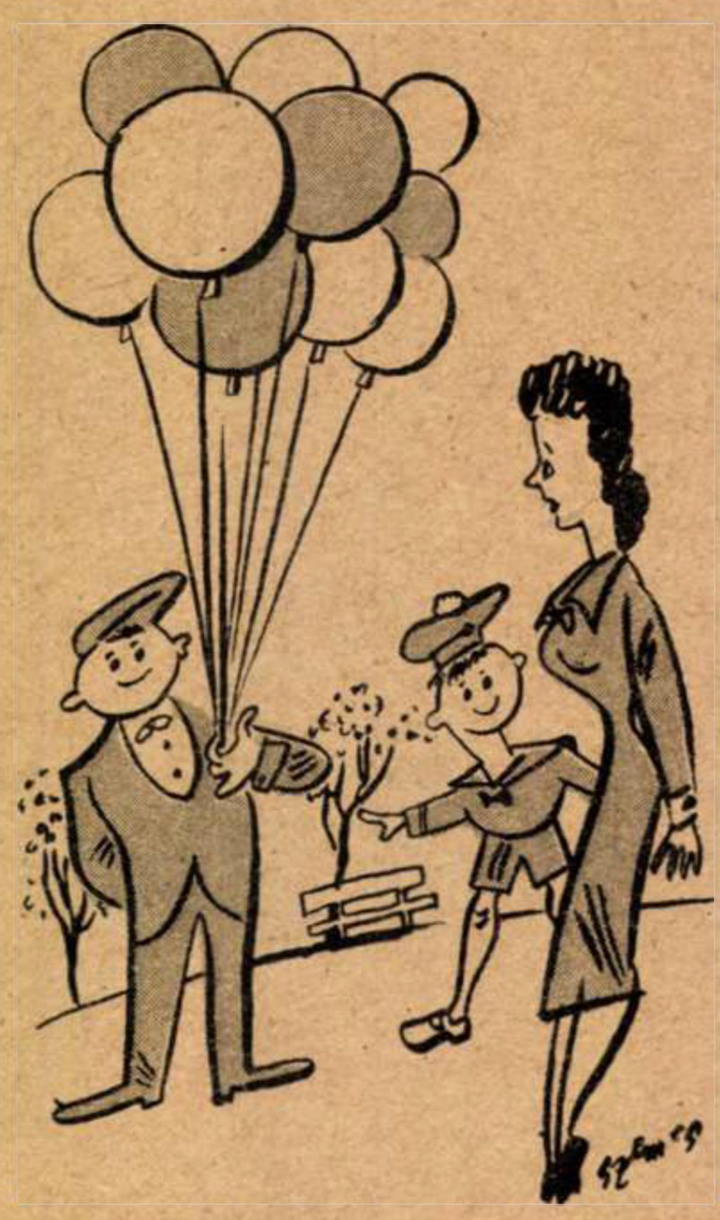
— Tessék uram a szimpla fekete.

A legújabb amerikai sportőrület

Az ellenfél görkorcsolyás sível lesiklik a pálya közepére és rúdugrással a magasba lendül. A tetőponton belerúg a futballabdába, úgyhogy az átrepüljön a teniszhálón. A másik játékos közben a vízmedencéhez lovagol, fejest ugrik a vízbe, pillangózással a medence közepére úszik és abban a pillanatban, amikor a futball-labda a víz fölé ér, céllövő pisztollyal belelő. Ha eltalálja, nyer, ha elhibázza, elveszítette a meccset...

Áldott jó gyerek

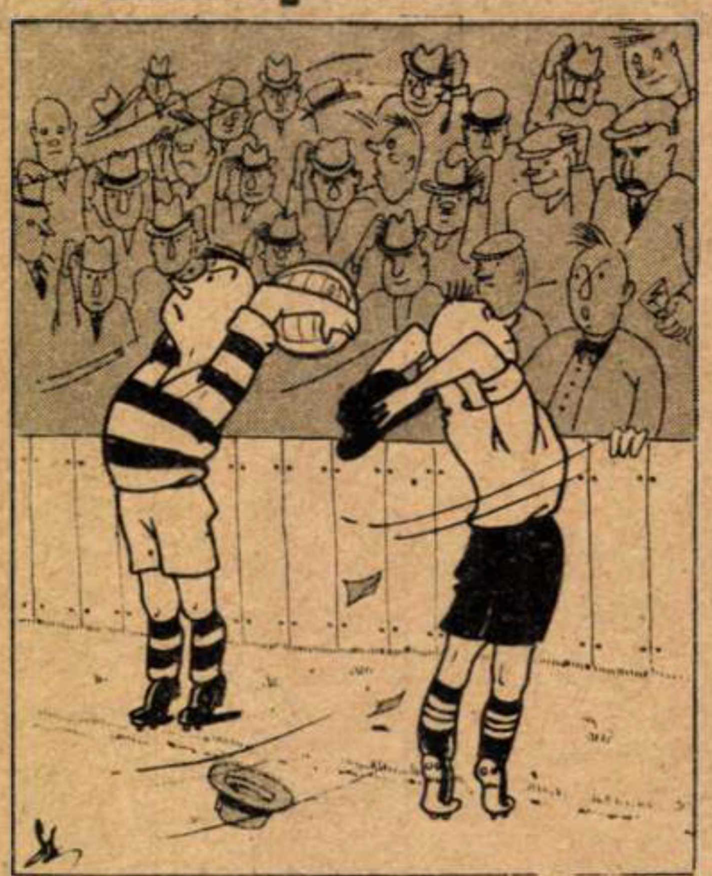
— Anyu, vegyél nekem gyorsan egy léggömböt, mert ha a bácsinak ilyen sok van, könnyen elfujhatja szegényt egy szélroham...

Kitartás

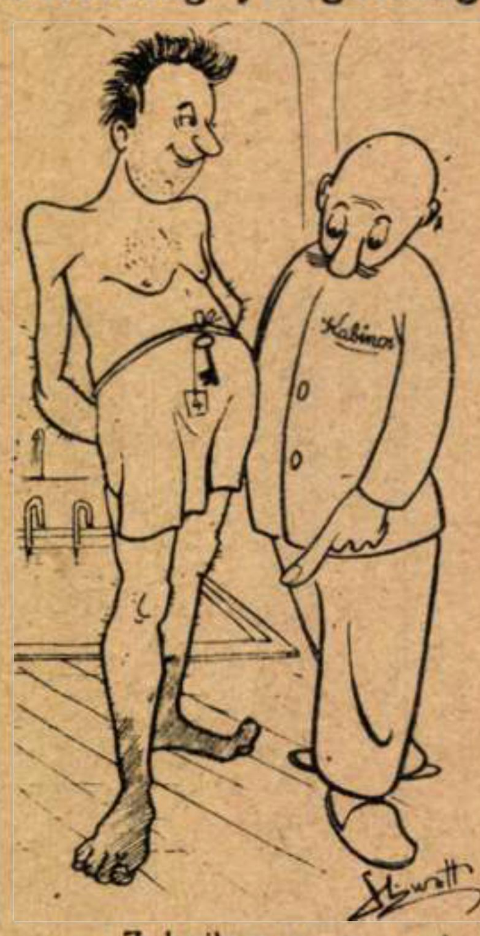

— Ezt a szemtelent! Éjjel-nappal a nyomomban van...

Csak sportszerüen

Tisztaság félegészség

— Zokniban nem szabad a fürdőben járkálni!

— Kikérem magamnak, kabinos úr, ez nem zokni, hanem piszok.

A Huba meg a Csaba

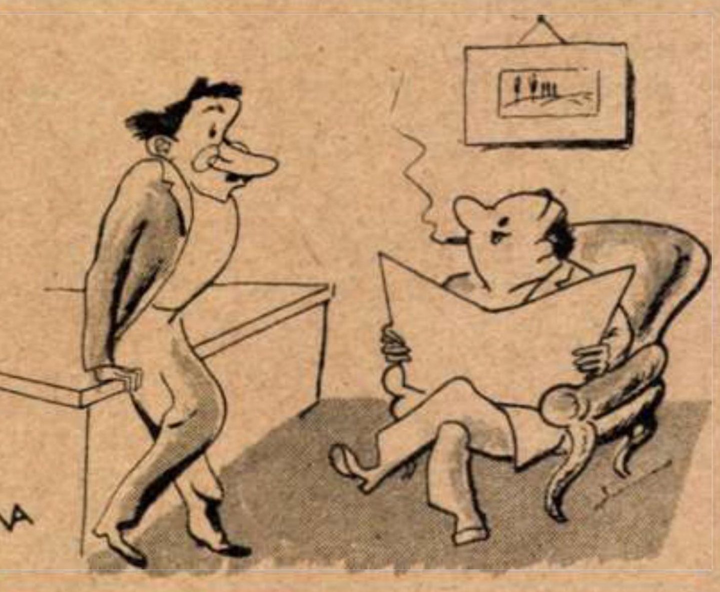

— Ha látom ezt a hidat, Huba, eszembe jut a régi dicsőségünk.

— Dehiszen ezt a hidat nem mi építettük fel, Csaba.

— De mi robbantottuk fel, Huba.

Vidám nagytőkések

— Azért egy csomó nagytőkést talpraállított az államosítás.

— Hogyhogy?

— Úgy, hogy ezentúl nem autón fognak járni, hanem gyalog.

Mi lesz a blokkal?

De Gasperi: Nem fél, hogy engem kiszakítanak a blokkból?

Marshall: Nem. Ennek a blokknak a lapjai meg vannak számlálva...

Egy apróhirdetés nyomán

A vadászkutya: Hiába minden, nem értem, mit ugat!

Darvas Szilárd:

SÉTÁLTATOM A KISFIAMAT

Kisfiam abba a korba került, mikor egy gyereket sétáltatni lehet, én viszont abban a korban vagyok, mikor egy apa előszeretettel sétáltatja a gyerekét. Miután így sikerült vágyainkat összeigazítani, sétálni megyünk, ami nagyjából így zajlik le:

Elindulunk a negyedik emeletletről, le a lépcsőn, amely minduntalan kicsúszik alóla, miáltal a gyerek ég és lépcső közt lebeg és majd kitörjük egymás nyakát. Olykor én veszítem el az egyensúlyomat, szerencsére ott van mellettem ez a tizenőthónapos srác, akibe megkapaszkodhatom.

Lent az utcán az első ötven méterig simán mennek a dolgok, ekkor azonban fiam, aki játékos természet, beszalad egy kapu alá és az istennek se akar onnan kijönni. Rábeszélés, kapacitálás, minden hiábavaló, behúzódik a sarokba és komoran néz maga elé. Verni nem merem, mert azt tiltja a modern pedagógia és különben is vertem már és akkor se jött ki.

Ennélfogva agyafurt trükkökkel csalogatom s mert beszélni még nem tud, mindenféléket mutogatok neki, megjátszom, hogy sírok, amin jókat röhög, aztán úgy csinálok, mintha ott hagynám, amit viszont megnyugvással vesz tudomásul. Végül is sutba dobva elveimet, kihurcolom a kapu alól, feldobom a vállamra, mint egy liszteszsákot és úgy vonulok végig vele a körúton, aminek következtében többen hülyének néznek és igazuk is van.

Ezután leteszem a földre és hessegetni kezdem, mint egy kiscsirkét, mire megkezdődik az igazi nagy cirkusz. A gyerek mindenáron visszafelé akar menni.

Itt aztán nem segít semmi. Ha én is irányt változtatok, ő nyomban megfordul és visszafelé baktat, egész egyszerűen terhére vagyok és ezt csendes szabotázzsal hozza tudomásomra. Elege van belőlem, úgy érzi, hogy a járásra vonatkozó összes tudományokat nagyjából elsajátította és sérti az önérzetét, hogy én vagyok az államosítás következtében föléje kirendelt apa.

Talán még ma is körbe forognánk, ha zseniális ötletem nem támad. Vettem egy cukrászsüteményt és azt az orra előtt meglobogtatva határozott léptekkel elindultam hazafelé. Úgy szaladt utánam, mint egy nyúl, időnként panaszos hangokat hallatva. Néha engedtem, hogy harapjon egyet, amitől teljesen megrészegedett, árkonbokron át bódultan rohant utánam és így sikerült a házig előírt abnormát idő előtt teljesítenünk.

Immár nem kétséges számomra, hogy 3 krémessel az egész földgolyót körül tudnám vele szaladni, de én már öreg vagyok az ilyen kalandos vállalkozásokhoz.

Ez nekik magas

(Boldizsár Iván Genfben tiltakozott az „Amerika hangja" állításai ellen.)

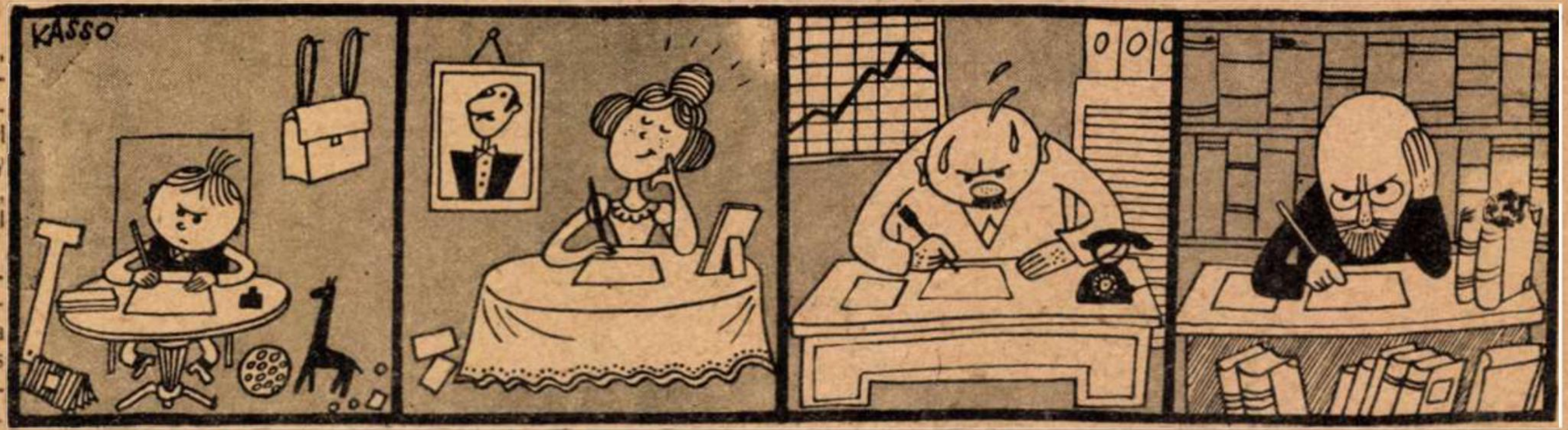

— Idegenül hangzik nekem, amit ez a Boldizsár Iván mond.

— Dehiszen angolul beszél és kitűnő kiejtéssel.

— De igazat beszél.

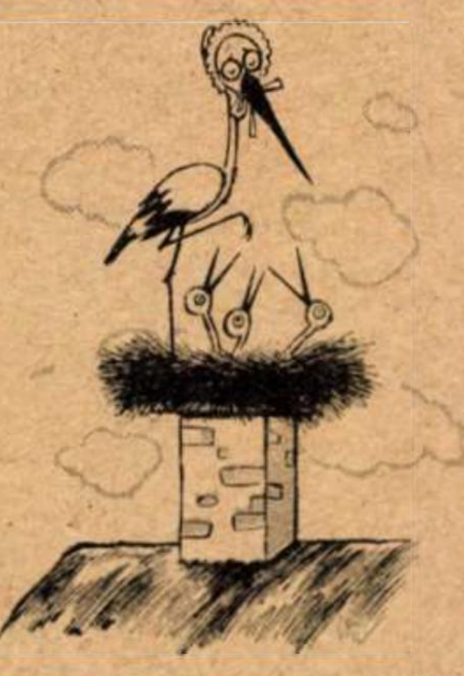
Mit csinálnak ezek?

Iskolai feladat? — Szerelmes levél? — Üzleti levél? — Tudományos dolgozat?

Nem! (Valamennyien toto szelvényeket töltenek ki.)

Nagyanyó mesél

Kis gólya: Már megint ezekkel a gólyamesékkel jössz nekünk?

Léha pohár

— Berugott, kollega?

— Már hogy a fenébe ne, amikor bor után pálinkát töltöttek belém!

Mit szólsz hozzá kérlekalásan

micsoda elsöprő győzelmet aratott a Népi Demokratikus Arcvonal Romániában?

— Ilyen primitív választási rendszer mellett nem csoda, kérlekalásan.

— Hogy-hogy primitív, kérlekalásan?

— Azok a románok teljesen figyelmen kívül hagyták a technika legmodernebb vívmányait, kérlekalásan. Se géppuska, se tank, se ágyú, mintha a középkorban volnánk, kérlekalásan. Nekem az az érzésem, hogy az nem is volt komoly választás, kérlekalásan.

— Miért, kérlekalásan?

— Hát komoly választás az, ahol egy halott sincs?

— Fején méltóztattál találni a szeget, kérlekalásan. Az olasz választás, az igen, abban van íz, csín, tűz és zamat, még meg se kezdődött és már mennyi halottat tudnak felmutatni!

— Bizalmas forrásból hallottam, kérlekalásan, hogy De Gasperi kiadta a rendeletet, hogy a csendőröknek csak a legvégső esetben szabad fegyvert használni.

— Méltányos ember ez a De Gasperi, kérlekalásan.

— Ja kérlek, a nyugati demokrácia emlőin nevelkedett. Most csak az a kérdés, kérlekalásan, hogy tisztában vannak-e azok az egyszerű csendőrök azzal, hogy mi a legvégső eset?

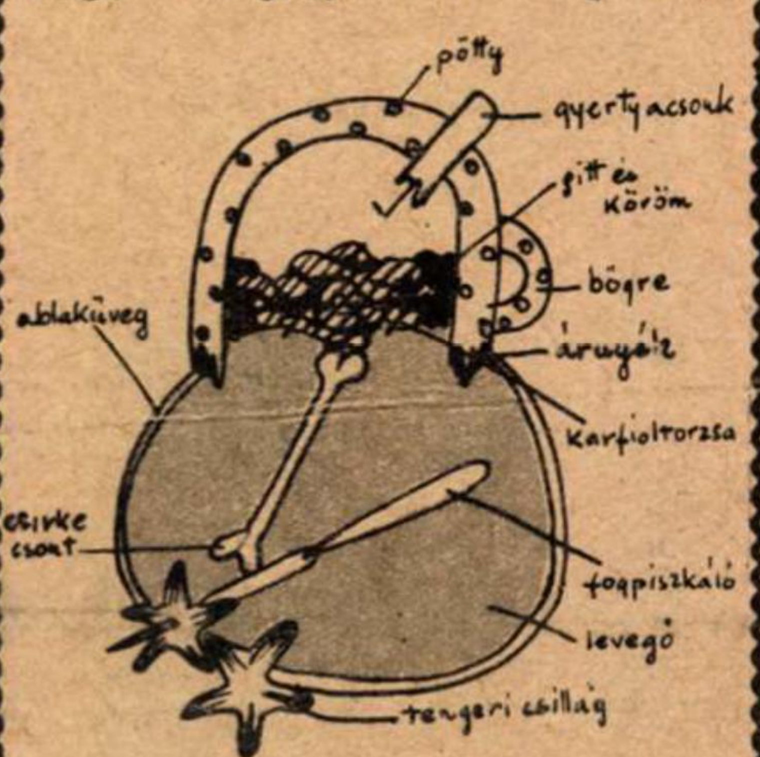
— Hogyne. Ha valaki a baloldalra akar szavazni, kérlekalásan...

Minden ujságnak van már „Ezermester rovata"! Pont nekünk ne legyen?

Használt hulladékból robbanómotor

A robbanómotorok ma olyan drágák, hogy sok háztartás nem is tudja beszerezni őket. A mellékelt ábra nyomán egy kis kézügyességgel, hulladékanyagokból, tehát ingyen, bárki készíthet magának házi robbanómotort.

Mindenekelőtt fontos, hogy egy csorba, görbe bögre kéznél legyen, mert ez lesz robbanómotorunk hengere. Ebbe a görbe bögrébe bele kell passzítanunk alulról egy elhasznált karfioltorzsát, mint dugattyút, de a torzsát előbb kiszáradt fogkrémdarabkákkal kenjük be, nehogy üzem közben áttüzesedjen benne a karfiol. (Ha hulladéktorzsa nincs kéznél, akkor alig használt gránátszilánk is megteszi ideiglenesen!) A dugattyúra aztán rágittelünk

egy gondosan lerágott csirkecsontot (vagy törött sílécdarabkát), ez lesz a hajtókar, s az egészet tömitjük használt cigarettahamúval és lerágott körömdarabkákkal. Minden házban akad egy kis használt hidegvíz, amivel aztán az egészet kiöblíthetjük. A csirkecsont összeköttetésben kell, hogy álljon a főtengellyel, mely célra két, használt lisztpéppel összeragasztott, átjátszott fogpiszkáló a legalkalmasabb. A motorteknőt kitűnően pótolja bármely gömbölyűre hajlított, törött ablaküveg. Fiatal, használt tengericsillagok, mint fogaskerekek igen beváltak. Gyujtógyertyának bármely gyertyacsonk megfelel, ha nincs gyertyánk, akkor csak a csonk is jó. És ezzel kész is.

Robbanómotorunk üzembehelyezése ezután már gyerekjáték. A görbe bögrébe (hengerbe) benzint öntünk, meggyujtjuk és a motor azonnal robban.

(Következő héten: Eldobált sajtpapírból helikopter.)

k. i.

Vannak még csodák

Az Uncle Sam fiú esete Palesztinával

Verses regény

Bevin:

Palesztina dimbes-dombos,
Marshall komám, most légy gondos!
Töprengésben forrjunk eggyé:
Hagyjuk így, vagy osszuk ketté?

Marshall:

Én szavamat mindig állom,
Osszuk ketté télen-nyáron!
Megállj arab, megállj beste,
Osszuk ketté reggel-este!

Bevin:

Bár az örömöm hiányos,
Igy kívánja Marshall János,
Nyeljük le hát ezt a fricskát,
Hoci csak ide a bicskát!

Marshall:

A sólet az nehéz étel,
Ne siesd el, Bevin Péter,
Félre zsidó, gyere arab,
Mégis csak jobb, ha egy marad.

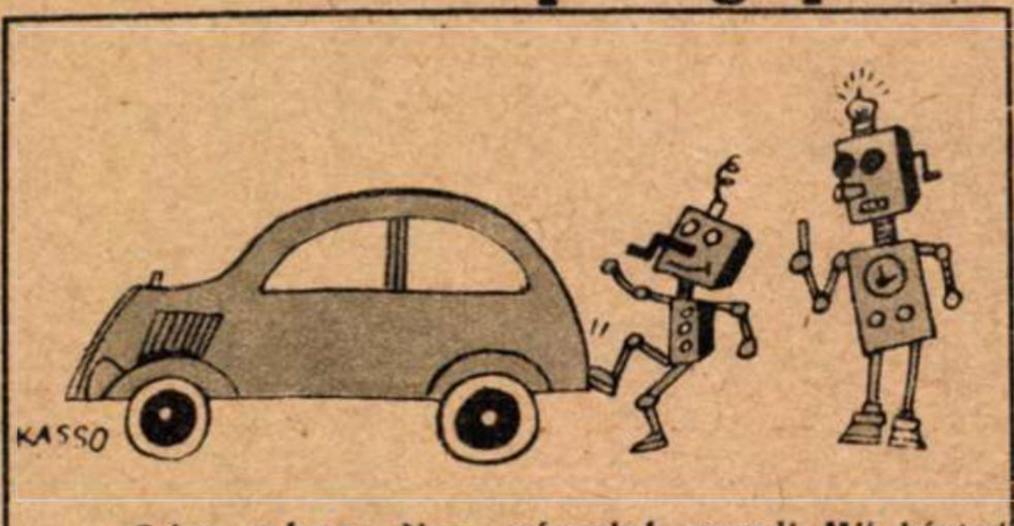
Bevin:

Marshallom, kérlek az égre,
Legyen eszed, döntsél végre!
Látja a Grün, látja a Svarc:
Magad se tudod, mit akarsz!

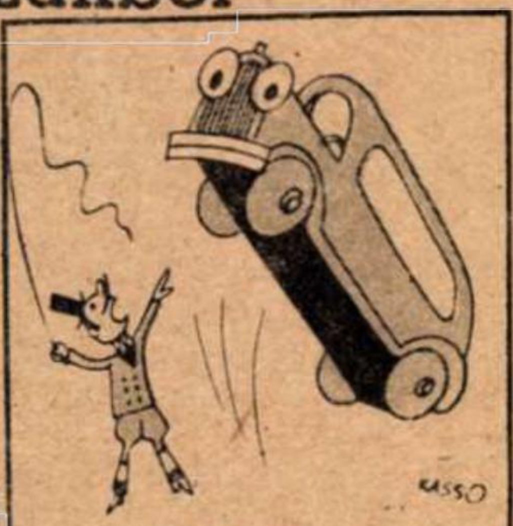
Marshall:

Emiatt ne tépd a hajad!
Dehogy nem tudom! Olajat!

Két kép a gépkorszakból

Gépember: Nem szégyeled magad! Mit bántod azt a szegény állatot?

Ali hopp!

Példázat

arról, hogy érdemes-e az amerikai rádiónak magyarul beszélnie?

A kis Ficek Ernőke büszkén jön haza az iskolából.

— Képzeld, papa — ujságolja boldogan — az iskolában már franciául is tanulunk.

— Mire jó az? — kérdi a Ficek-papa.

— Arra, hogy ha esetleg egyszer elmegyek Párisba, beszélhessek a franciákkal.

Ficek-papa dühösen legyint.

— Nagyon helytelen — mondja. — Mit kell azt a franciáknak is tudni, hogy te milyen buta vagy?

Példázat

arról, hogy mennyire sajnálják az amerikaiak a görög háború áldozatait.

Pistike sétálni viszi a kisöccsét. Folyton a kocsiúton sétálnak, egyszer a kicsit majdnem elüti egy autó.

— Látod — mondja egy bácsi szemrehányóan Pistikének — majdnem elütötte az autó a kisöcsédet. Mit csináltál volna, ha meghal?

— Semmit — von vállat Pistike. — Van otthon még egy pár ilyen.

Bukarest

Amerikai ujságíró: Remes! Itt táncol a nép a választásokon.

Róma

— Nagyszerű! Itt táncoltatják a népet a választásokon.

A Szovjetunio visszaadta 48-as zászlóinkat

— Te Magyar Mihály, én most a felszabadulásod harmadik évfordulójára újra visszaadom a szabadságzászlóidat.

— Köszönöm Iván, ezentúl jobban tudok vigyázni rájuk, mert becsületes emberek a zászlótartóim.

Ezerkétszáz esküvő volt Budapesten husvétkor

Öreg néni: Tessék mondani, ha beállok a sórba, kaphatok még én is abból, amit osztanak?

Takarékossági akció

— Nem mondom, szép az új Hudson, de én egyelőre takarékossági okokból megelégszem a régi kocsimmal . .

Taszajtó Nagy Gergely *esete a villannyal*

— Mit bánkódsz már megint, te Gergely?

— Hadd el, te Péter, a nyócvanholdas Hájas Bercinét sajnálom, majd megreped az a vén próbált szívem érte.

— Csak nem érte valami baj szegényt?

— De biza. Bevezették a faluba a villanyt. Az úgy vót te, hogy mondom neki a mult hónapba, no Lidi, bevezetik a faluba a villanyt. Aszongya hajja-e Gergely, nem lesz ebbül semmi. No mondok majd elhiszi, ha látja s elköszöntem. Találkozunk megint, úgy két hét mulva, ippeg ásták be a póznákat. No mondok most mán hiszi a villanyt, Hájasné? Aszongya hiszi a fene Legközelebb amikor találkoztunk mán húzták a derótokat. Mondok no most mán hiszi, Hájasné? Aszongya hiszi a fene, e csak derót, nem villany. Mondok, ebbe a derótba van a villany. Aszongya beszélj pájinka beszélj, az esze tokja kendnek Gergely, fene fér ebbe a vékony derótba, nem villany. Mit tesz Isten, tegnap osztán kigyultadt a villany a faluba, oszt pont akkor találkoztam megint a Hájasnéval az utcán. No mondok, most mán osztán igazán örülhet, mer látja-e, ég mán a villany, nagy dolog az a Hároméves Terv, hiába. Aszongya örül a fene s elfakad ríva, hogy aszongya ilyen szomorúság még nem ért éngem az életbe hallja. Mondok bolond maga Hájasné, Isten bocsássa meg magának, rí itt mint a szopósborjú, amikor villany van a faluba. Aszongya mán hogyne ríněk Gergely, mikor így elbánnak ezek egy szegíny asszonnyal, villanyt hoznak a faluba, hogy az egísz falu lássa, hogy az uram éccakánkint négykézláb jár haza . . .

Fokozódik a munkaverseny-láz

Közöljük a legújabb versenyfelhívásokat

A munkaverseny láza egyre nagyobb területre csap át és napról-napra újabb versenypárok alakulnak.

Az építőmunkások például versenyre keltek a negyedmilliós programm keretében a színészekkel, hogy ki csinál több telt házat.

A karreristák kihívták a MOLAJ forráskutatóit. Az lesz a győztes, aki jobban ért a mélyfúráshoz.

Az igazolóbizotságok kihívták a kozmetikusokat egy kis nemes versenyre azirányban, hogy melyik szakma tud jobban szeplőtleníteni és foltokat eltüntetni.

A futballcsatárokat a korcsmatöltelékek akarják legyőzni atekintetben, hogy ki tud jobban berúgni.

Egy daloskedvű falusi legény a munkaverseny keretében hiába hívta ki a babáját, pedig háromszor is beüzente, hogy: „Kati, gyere ki!"

Lapzártakor még egy kihívásról kaptunk jelentést. A kihívott fél azonban nem tudott eleget tenni a kihívásnak, mert egy másik munkaversenyben vett részt.

Csorna Béla.

Akik a Gyoszt gyászolják

Az egyik most államosított nagyvállalat tulajdosáról mesélik, hogy egyszer lenézett a jánoshegyi kilátóból Budapestre és így sóhajtott:

— Mennyi ház és csak negyvenkettő az enyém!

Tavaszi vadászat

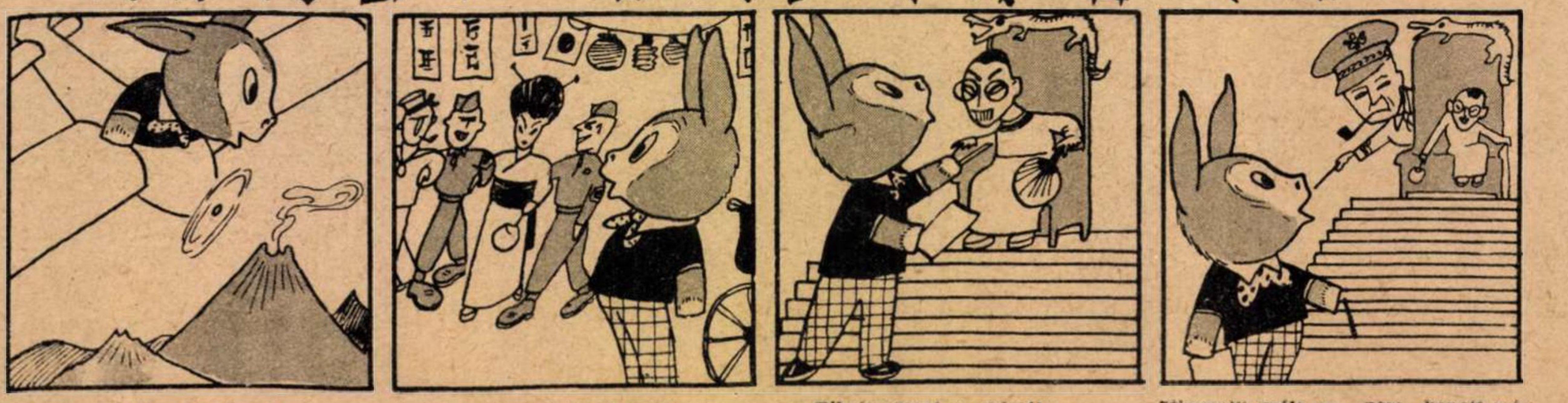
— Te tapsi, láttál már valaha ilyen hasonlesö frátert?

8 óra a munkaidő

— Mit szól hozzá Böhönyei úr, a Gazdasági Főtanács napi nyolc órában szabta meg a hivatali munkaidőt.

— Meg vagyok elégedve. Nyolc óra alvás nekem tökéletesen elegendő.

KUKSI JAPÁNBAN

Japánba ment a kis Kuksi,
Aki kalandokra vágyó,
Kiváncsi volt, hogy néz ki egy
Istencsászár, a mikádó.

Kevés gésát látott ő csak
És sok Tommyt, úgy hogy nyomban
Kétsége támadt, hogy hol van,
Japánban, vagy Washingtonban.

Riksán ment a palotába,
Mivel az a divat itten
S interjút kért a Tennótól:
„Igaz, hogy itt ön az isten?"

„Stimmel" szólt az „nem kapott még
ön interjút ilyen úrtól,
De hogy beszélhessek, ahhoz
Engedély kell Mac Arthurtól . . ."

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.